

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De sacerdote q[uo] absoluit aliqu[e]m a casu a q[uo] no[n] po[...]t
absoluere. ca. xii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

Fo.

cōicatōe maiori⁹ refuat⁹ ep̄ia,
Itē disp̄elatio l̄ mutatio vo
tor⁹, Itē relaxatio q̄rūdā iura
mēto⁹, Disp̄elatō p̄o icerto⁹
an p̄teat ad ep̄m l̄ ad alii⁹ hēs
S. I. m̄pte sū. t̄. d̄ rest. c. iij̄z ibi
diffuse Fr̄a. zaba. i. cle. dudū.
i. gl. sup̄b. p̄cessa. d̄t glo. Joā.
an. Lan. Pau. Steph. r̄ zen.
tenere q̄ ep̄s possit r̄fua⁹re ca
sus d̄ q̄b⁹ poterāt an hāc p̄sti
tutōz dudū absoluere. ita q̄ re
fua⁹ri p̄iudic⁹ fr̄ib⁹. i. q̄ et nō
poterāt tūcab ip̄is refuat⁹ casi
b⁹ absoluere: qd̄ e h̄ qd̄ h̄ d̄t
Jo. d̄ lig. Et icelligit ista r̄fua
tio casu⁹ ep̄ali⁹ d̄ actib⁹ extio
rib⁹ cū effc⁹ r̄ n̄ d̄ ičiorib⁹ vīc⁹
si q̄s d̄siderauit l̄ et q̄sluit alii⁹
occidere: istd hōicidi⁹ cordis
nō e d̄ casib⁹ r̄fuat⁹ ep̄is, Dič
et Pe. d̄ pal. q̄ icest⁹ q̄ cōmit
tit a puer⁹ q̄ nō h̄nt v̄sū r̄ois n̄
e d̄ refuat⁹ ep̄is: q̄ nec p̄ h̄ tol
lit v̄gitas nec causa⁹ affinitas

La. XII. de sacerdote q̄ ab
soluit aliquē a casu a q̄ nō p̄t
absoluere.

Nota Q̄ si

e p̄fessor q̄cūq̄ aliquē ab
soluerit d̄ aliq̄ pcō a q̄
n̄ p̄t: sine q̄r̄ e refuat⁹ ep̄o. sine
q̄r̄ nullā h̄z aučtē: q̄n̄is ēn̄it
pecc⁹: p̄cipue q̄n̄ absoluere sc̄icē
v̄l ex igrātia iur⁹ crassa t̄n̄ ex h̄

XII.

nō īcurrir aliquā cēsurā v̄l er
cōicatōe siue sit cleric⁹ seclar⁹
siue religios⁹ tal⁹ absoluēs h̄z
Fr̄a. zaba. r̄ Zē. H̄z tenet illū
quē sic absoluere aūlare d̄ erro
re suo si cogiscit l̄ p̄t īnēire: ille
t̄n̄ q̄ ad deū excusat⁹ dū h̄ igrat
Et q̄ dictū ē q̄ p̄fessor d̄z illū
aūlare quē absoluere cū n̄ pos
set icelligit q̄n̄ fieri n̄ p̄t sū sc̄a
dalo notabili. Vñi p̄ci. Basí
liēn. qdā ml̄tū periti h̄ita s̄ h̄
collatōe dixerūt q̄ tal⁹ p̄fessor
petat aučtē a sup̄iori sup̄ h̄ ca
su a q̄n̄ potuit absoluere r̄ t̄n̄
absoluere, q̄ habita vocet illū
quē absoluere cū n̄ possz, r̄ p̄
aliquē modū co optū itrogz d̄
aliquē q̄ sibi ē p̄fess⁹ q̄si volēs
se meli⁹ iformari: acsi plene n̄ i
tellerissz: r̄ siq̄ alia criminalia
postea cōmiserit, r̄ sic ab oīb⁹
itez absoluat d̄ tūc al's audit⁹
r̄ p̄. Ul̄ si magnū sc̄adalū ex
h̄ timeret: sic q̄ p̄dict⁹ modus
fueri n̄ possz absoluat absētē,
si ab vltia p̄fessiōe credit p̄se
uerasse talē i grā. Aut vt alīs
placuit cū ex h̄ tīere⁹ notabile
sc̄adalū enēiri: ēmitta⁹ xpo sū
mo sacerdoti: p̄serti q̄n̄ ml̄titu
do ēsic neglectav̄l ml̄titū distat
a loco vbi ē cōfessor. H̄z si res
ligiosus absoluere aliquē ab
aliq̄ sūia ex cōicatōis: suspēsio
nis v̄l intdicti i iure posita in
b̄ s̄

Prima pars libri primi.

cideret i excōicatōz a q̄ nō pos
set absolui circa sedē aplīcam,
cle, d̄ reli, p̄ui, sec² si absoluerz
a sñia hois, q̄ tē n̄ icurrerz fm
Pau, q̄uis ſuit peccarz, s̄ cle
rici feclares absolueđo a sñis
iurz q̄uis z ipi male faciat: n̄
tñ aliquā icurrut cēsurā,

La. XIII., an in generali confessione cotineaat specialis

Dicitur et quod ut dicitur Iohannes, si cetera tua nobis in gloriam extra officia vestra. Si episcopus de dit vicarium generalem: et in mandato aliquod expressum est his quod regnunt spale mandatuum: secuta generali clausula, et opera alia quam per nos possumus: etiam in mandatuum exigatur spale: sed Hostia sat perinde quod taliter est pos sit spesalia iustarum procuratorum, secundum si aliquod dispensatione libet non fuisse ibi expressum, hec Iohannes. Quod videtur intelligendum istud est de virtute prophetorum et in foro pretioso, nam si in foro conscientie alit iustarum dispensatione offerentur auctoritate: quod ille auctoritate habet etiam si non expressissimamente aliquod in generali processione intelligeretur spesalia, xxij, quod non videtur, huncane. Et habet idem dici propter dispensationem auctoritate data ab episcopis professoribus, quod si dicendum: do vos auctoritate meam in processione non intelligitur propter habere processisse casum suos, nisi alicui constaret quod per hec prophetam generalia intendit casus suos processere: sed dicendum istud et illud et operes alios meos

cas^o, tūc intelligit totū dedisce

**Lap. XIII. Quid possint
penitentiarij curie rhomane**

Et no, q pñiarj miores
i curia pñt absoluer vñ
cūqz venietes ab oib^o ca
sibz pctoꝝ z sñis epis r̄fuat^s,
hñt ei aucte q̄i epalē i foro pe
nitetie z maiorē q ad qsdā ca
sus excōicatōis z dispēsatōis
Sum^o yo pñari^o adhuc bz
maiorē i plibz alijs casibz ex
cōicatiōis z dispensatiōis

La. **XV.** qd siédu qñ professoz
nō intelligit penitētē

n Dta ḥo q cū p̄fessorī
telligit p̄eitētē aut ex ipi
tia līgue: aut ex dormitōe: aut
ex distractōe mēt̄ ad alia ap-
plicate: l ex alia cā b̄z Jo. nea.
i qlibz q cū sacrāl̄ absolutio p̄
erigat p̄fessiōz, p̄fessio ḥo iqtat
fue latōz q n̄ p̄t eē nisi relatiōe
vni. s. p̄fitēt̄ r̄pceptōe alti. s.
p̄fessor̄, qz si alterz istoz d̄fici i
p̄fato cāu credo d illo pcō n̄ ee
fcāz p̄fessiōz r̄ p̄n̄ sp̄edilabso
lutōz, h ille. Si tñ n̄ h fac̄t cō
fess̄ qdē d h n̄ pp̄edit absolut̄
ē corā dō, n̄ tenet itare qusqz
sciat illū n̄o p̄cepisse seu itellez
xisse pctā sua, z hec ḥa sunt de
pc̄is ēguibz, i, mortalibz q s̄ d
n̄citate p̄fiteda, n̄ at d v̄eialibz
ad q q̄s n̄ tenet d n̄citate, z v̄
bitalia modica raro obaudiu